

Jerzy Gąsowski, Andrzej Gołębniak

Podebłocie, gm. Trojanów, woj.
siedleckie. Stanowisko 1 - grodzisko

Informator Archeologiczny : badania 21, 170

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W trakcie prac wykopaliskowych przebadano obszar 150 m², odkryto 10 grobów szkieletowych, datowanych na podstawie materiału zabytkowego na 2 połowę XII w. Zmarli pochowani zostali w pozycji lekko skurczonej na prawym boku, na linii E-W z głową na wschód. Tylko w dwóch wypadkach zmarli leżeli w pozycji wyprostowanej na plecach. Wyposażenie grobów było nierzadko skromne, w postaci szlacheńskich skorodowanych urządzeń przedmiotów żelaznych. Wyjątek pod tym względem stanowił grób kobiety nr 1, w którym odkryto 5 paciorków z niebieskiego szkła, w tym 3 przypominające owoc maliny i 2 wieloboczne.

Materiały zabytkowe znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

PODEBŁOCIE, gm. Trojanów
woj. siedleckie
Stanowisko 1 - grodzisko

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr hab. Jerzy Gąsowski z udziałem mgr. Andrzeja Golembnika. Prace prowadzone w ramach programu "Wisła". Środkowy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /IX-XI w./.

Po rocznej przerwie wznowiono prace wykopaliskowe na terenie grodziska. Wytoczono i eksplorowano jeden wykop /nr XIV/ o wymiarach 9 x 5 m, zlokalizowany w bezpośrednim sąsiedztwie północnej skarpy cypla. Dowiązany do wykopu XIII eksplorowanego w 1985 r. stanowił kontynuację koncepcji pełnego przebadania fortyfikacji i sąsiadującej z nimi zabudowy. Wykop zlokalizowany został w ten sposób, aby przy jednoczesnym cięciu konstrukcji wału mógł być odsłonięty na całej powierzchni obiekt, którego narożnik zadokumentowano w 1985 r. Plan ten został zrealizowany, chociaż z uwagi na zaдрzewienie skarpy nie wykonano pełnego cięcia przedpiersia wału. W toku eksploracji, prowadzonej systemem stratygraficznym, odsłonięto dalszy ciąg przepalonych konstrukcji obronnych. Zachowane były jednak w znacznie gorszym stanie. Powodem tego było wykorzystanie ich do niwelacji znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie ziemianki. W toku prac ustalono, że ziemianka, aczkolwiek wybudowana wcześniej, była współczesna fortyfikacjom i zniszczona została w tym samym czasie. Stwierdzenie to zmienia wyrażoną w 1985 r. opinię rozróżniającą chronologicznie dwa te obiekty. Ziemianka zachowana była w bardzo dobrym stanie. W trakcie eksploracji odsłonięto pozostałości szalowania ściany i podłogi wykonanej z dranic. Wszystkie te drewniane elementy nosiły ślady głębokiego przepalenia. W narożniku północnym odsłonięto gliniany piec kopułowy.

Stwierdzono jedną fazę użytkowania ziemianki. Z eksploracji 31 warstw kulturowych uzyskano niewielką ilość materiału zabytkowego, głównie ceramiki, datowanej wstępnie na IX-X wiek. Z konstrukcji wału i ziemianki pobrano próbki C₁₄.

Materiał zabytkowy znajduje się w Instytucie Archeologii UW.

PODEBŁOCIE, gm. Trojanów
woj. siedleckie
Stanowisko 3 - osada

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzone były pod kierunkiem prof. dr hab. Jerzego Gąsowskiego z udziałem mgr. Ewy Marczak. Prace realizowano w ramach programu D.W. "Wisła". Trzeci sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /VII-IX w./.

Osada położona jest w odległości ok. 100 m na zachód od wczesnośredniowiecznego grodziska /stan. 1/. Pomiędzy tymi dwoma stanowiskami płynie strumyk o lokalnej nazwie "Pieradło". Celem prac było: 1. zdobycie podstaw bardziej precyzyjnego datowania stanowiska oraz znalezionych w 1986 r. trzech fragmentów polepy z wyrytymi na nich znakami przypominającymi litery alfabetu greckiego; 2. lepsze poznanie zabudowy przestrzennej osady; 3. ustalanie relacji chronologicznych i funkcjonalnych pomiędzy osadą, a dawnym grodem.